

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/55/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119010448
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119010448.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA a JUDr. Petra Hunáka, PhD., na verejnom zasadnutí konanom dňa 22. júna 2023, v trestnej veci obžalovaných G.. Y. W. a spol., stíhaných pre zločin neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 30.09.2012, konajúc o odvolaní krajského prokurátora a obžalovaných G.. Y. W. a H. X., voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4Tk/2/2019 zo dňa 30.01.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie krajského prokurátora a obžalovaných G.. Y. W. a H. X. **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 4Tk/2/2019 zo dňa 30.01.2023 boli obžalovaní G.. Y. W., H. X. a S. Y. uznaní vinnými zo zločinu neodvedenia dane a poistného podľa § 277 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 30.09.2012, a to za skutok, ktorého sa dopustili tak, že G.. Y. W. ako konateľ obchodnej spoločnosti INVESTEX GROUP, s.r.o. so sídlom Zvolen, Na Štepanci č. 1379/1, IČO: 36 034 665, H. X. ako konateľ obchodnej spoločnosti JESSICA, s.r.o., Sabinov, so sídlom Sabinov, Hollého č. 34, IČO: 31 712 541 a S. Y. ako konateľ obchodnej spoločnosti WANDERBILD, s.r.o., so sídlom Kráľovský Chlmec, L. Kossútha č. 561/4, IČO: 36 487 171 od presne nezistenej doby najneskôr od 14.9.2006, kedy medzi obchodnými spoločnosťami INVESTEX GROUP, ako objednávateľom v zastúpení štatutárom G.. Y. W., s.r.o. a JESSICA, s.r.o. Sabinov, v zastúpení štatutárom Ronaldom Srokom a WANDERBILD, s.r.o., v zastúpení štatutárom S. Y. ako dodávateľmi boli uzatvorené zmluvy o zabezpečení zákazky č. XXXXX a XXXXX, ktorých predmetom bola dodávka podkladov pre spoločnosť INVESTEX GROUP, s.r.o., vymedzená v článku II. uvedených zmlúv ako predmet zmluvy, tvoriacich zabezpečenie zákazky na výrobu 280 posuvných krytov pre vagóny KILS v prospech obchodnej spoločnosti Ostravské opravny a strojírny, s.r.o., so sídlom E., Na Q. č. XX, na podklade zmluvy č. XXX/XXXX, pričom predmet zmluvy o zabezpečení zákazky mali spoločnosti JESSICA, s.r.o. Sabinov a WANDERBILD, s.r.o. zabezpečiť prostredníctvom obchodných spoločností PQ TRADE, s.r.o., so sídlom Košice, Krivá č. 18, IČO: 36 511 218, v zastúpení štatutárom T. U., a spol. PRICE INVEST, s.r.o. so sídlom Prešov, K. Surdoku č. 9, IČO: 36 722 588, v zastúpení štatutárom P. O. (stíhaný v samostatnom konaní na podklade § 21 ods. 1 Tr.por.), k čomu však reálne nedošlo, tieto si G.. Y. W., H. X. a S. Y. zabezpečili iným spôsobom, súčasne D.J. v čase vykonávania funkcie štatutárneho orgánu v spol. PQ TRADE, s.r.o., so sídlom Košice, Krivá č. 18, IČO: 36 511 218 v období od 23.01.2007 do 05.06.2007 po predchádzajúcej vzájomnej dohode s osobami H. X. a S. Y. a G.. Y. W. vykonával túto činnosť výhradne z dôvodu získania majetkového prospechu od týchto osôb bez vykonávania reálnej podnikateľskej činnosti v mene uvedenej spoločnosti, pričom konal výhradne na pokyn týchto osôb s tým zámerom, aby vzájomne koordinovali a plánovali svoje činnosti, pričom spoločnosť INVESTEX GROUP, s.r.o. zabezpečenie samotnej výroby posuvných krytov na vagóny KILS na základe uzatvoreného zmluvného vzťahu s obchodnou spoločnosťou Ostravské opravny a strojírny, s.r.o. deklarovala spoluprácou pri ich výrobe so spoločnosťou SEVEN SK, s.r.o., so sídlom Košice, Južná trieda č. 91, IČO: 36 585 530, prostredníctvom osôb vykonávajúcich túto činnosť na podklade živnostenského oprávnenia, pričom však k vyrobeniu

uvádzaným spôsobom nedošlo, následne na základe takto zabezpečených dokladov deklarujúcich fiktívne vykonanie obchodu medzi jednotlivými spoločnosťami Ing. Y. W., konateľ obchodnej spoločnosti INVESTEX GROUP, s.r.o. predložil dňa 27.3.2007 správcovi dane Daňovému úradu vo Zvolene riadne daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty za zdaňovacie február 2007 a dňa 26.4.2007 za marec 2007, a dňa 04.05.2007 mimoriadne daňové priznanie za marec 2007 pričom si uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty vo výške 36.263.759,-Sk /1.203.736,27,-€/ , čím by bol v dôsledku uplatnených nadmerných odpočtov DPH štátny rozpočet Slovenskej republiky na podklade následne vykonanej daňovej kontroly ukrátený o sumu vo výške 1.140 608,87 €.

Za toto konanie ich okresný súd odsúdil, a to:

obžalovaného G. Y. W. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa určila skúšobná doba na 3 roky. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 3.000 €. Podľa § 57 ods.3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní jeden rok.

Obžalovaného H. X. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa určila skúšobná doba na 3 roky. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 3.000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Obžalovaného S. Y. podľa § 277 ods. 4 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák., čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, na trest odňatia slobody vo výmere 21 mesiacov. Podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. sa výkon trestu podmienene odložil. Podľa § 50 ods.1 Tr. zák. sa určila skúšobná doba na 4 roky. Podľa § 56 ods. 1 Tr. zák. sa obžalovanému uložil peňažný trest vo výške 3.000 €. Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok.

Okresný súd v podstate vo veci rozhodol aj napriek tomu tak, že v pôvodnom konaní svojím rozsudkom sp.zn. 4Tk/2/2014 zo dňa 11.02.2016 všetkých troch obžalovaných spolu aj s obžalovaným T. U. postupom podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby Krajskej prokuratúry Banská Bystrica sp.zn. Kv 33/2009/6600, nakoľko podľa súdu v pôvodnom konaní prejednávany skutok nebol trestným činom a tento rozsudok odvolaním napadol krajský prokurátor v Banskej Bystrici, ktoré Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením sp.zn. 3To/57/2016 z 12.01.2017 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

V ďalšom konaní však dňa 10.08.2017 podala voči tomuto rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici dovolanie ministerka spravodlivosti SR, v dôsledku ktorého potom Najvyšší súd SR v dovolacom konaní uznesením sp.zn. 3Tdo/8/2018 z 15.05.2019 zrušil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 3To/57/2016 z 12.01.2017 a taktiež zrušil aj všetky rozhodnutia na toto obsahovo nadväzujúce a vec podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal Okresnému súdu Banská Bystrica, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. V dôsledku týchto rozhodnutí potom teda vydal Okresný súd v Banskej Bystrici spravujúc sa aj s právnym názorom Najvyššieho súdu SR uvedeným v tomto jeho dovolacom uznesení, vyššie označený rozsudok, ktorý však svojím odvolaním napadli jednak krajský prokurátor ohľadne všetkých troch obžalovaných, ako aj obžalovaný Ing. Y. W. a obžalovaný H. X. a v dôsledku týchto odvolaní potom krajský súd vo veci v konaní pod sp.zn. 4To/55/2023 vykonal odvolacie konanie, na ktorom rozhodol tak, ako to bolo uvedené vo výroku tohto uznesenia, a to podľa týchto skutočností: Krajský prokurátor v odvolaní, ktoré podal voči rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4Tk/2/2019 z 30.01.2023 uviedol, že nesúhlasí s rozsudkom, a to pokiaľ ide o výrok o uloženom treste všetkým trom obžalovaným. Skutočnosť, že prvostupňový súd znížil tresty u všetkých obžalovaných o 75 % z trestnej sadzby z dôvodu, že od spáchania skutku ubehlo už viac ako 16 rokov a od vznesenia obvinenia uplynulo viac ako 13 rokov, by uloženie trestnej sadzby na spodnej hranici vo výmere 7 rokov, bolo pre obžalovaných neprimerane prísne. S touto argumentáciou sa krajský prokurátor nestotožňuje, pretože je toho názoru, že takto uložený trest je neprimerane mierny. Taktiež aj uložené peňažné tresty k podmienčným trestom odňatia slobody sú nízke, vzhľadom na závažnosť konania, pričom navrhol, aby v tomto smere bol napadnutý rozsudok zrušený a aby krajský súd rozhodujúci sám vyhovel prokurátorovi

a uložil obžalovaným nepodmienečné tresty odňatia slobody v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby bez použitia ust. § 39 ods. 3 Tr. zák.

Obžalovaný G.. Y. W. cestou svojho obhajcu v rozsiahlych dôvodoch odvolania v prvom rade poukázal na to, že dovolanie, ktoré bolo podávané ministerskou spravodlivosťou voči predchádzajúcemu právoplatnému rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 4Tk/2/2014 bolo podané oneskorene, a preto na základe tohto dovolania nemal vôbec čo Najvyšší súd SR v dovolacom konaní konať a ani nemohol potom podľa názoru obhajoby zrušiť toto uznesenie. V ďalšej časti poukázal na to, že niet žiadneho dôkazu, podporujúceho tvrdenie ministerky spravodlivosťou v dovolacom konaní, ktoré bez akýchkoľvek dôkazov možno považovať iba za fikciu. Poukázal ďalej na to, že rozhodnutie Najvyššieho súdu SR Bratislava sp.zn. 3Tdo/8/2018 je v rozpore s konštantnou praxou Európskeho súdneho dvora v časti použiteľnosti dôkazov z daňového konania v trestnom konaní, keďže bolo preukázané, že v daňovom konaní bola daňová kontrola nesprávna, a preto na základe toho nemá byť tento dôkaz použitý v trestnom konaní. Je nemysliteľné, aby z nezákonného postupu a z rozhodnutia mohla byť vybraná akákoľvek súčasť dôkazov, ak rozhodnutie súdu v správnom súdnictve hovorí o nezákonnosti celého postupu.

Skutkové závery orgánov činných v trestnom konaní o nezákonnom uplatnení práva na odpočítanie dane z dodávateľských faktúr spoločnosťou INVESTEX GROUP, s.r.o. vychádzajúc výlučne z nezákonných dôkazov, vykonaných daňovými orgánmi, najmä z nezákonného protokolu z daňovej kontroly, ktorý obsahuje vyhodnotenie dôkazov aj ich právne posúdenie v zmysle rozhodnutia správneho súdu.

V ďalšej časti poukázal obžalovaný cestou obhajcu na to, že k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkových zistení vo vzťahu k dodávateľom spoločnosti JESSICA, s.r.o. a WANDERBILD, s.r.o. je preukázané, že dokumentácia k technologickému postupu na výrobu krytov a technická dokumentácia prípravkov vypracované boli, k splneniu záväzku pre odberateľa OOS s.r.o. Ostrava boli nevyhnutným podkladom a aj svedecké výpovede svedkov z OOS Ostrava potvrdili, že tieto doklady oni nemali a ani ich neposkytli nikomu. Zo záveru po vykonanom dokazovaní potom vyplýva, že dodanie dokumentácie, z fakturácie ktorých si uplatnila spoločnosť INVESTEX GROUP, s.r.o. H je v priamom úmysle preukázané, potom bol však súd povinný pri rozhodovaní posúdiť skutkový stav obvinenia. V konečnom dôsledku ďalej obžalovaný uvádza, že ničím nie je preukázané, že on vedel alebo mohol vedieť o nezákonnosti, čo je vôbec podmienkou nepriznania práva na odpočítanie dane, t.j. na plnenie znakov objektívnej stránky trestného činu. Daňové orgány na uvedené rezignovali, neexistujú dôkazy o vedomosti spoločnosti INVESTEX GROUP s.r.o. a ani jeho o tom, že existovali akékoľvek indície, ktoré by nasvedčovali nezákonnosti v činnosti dodávateľov v čase realizácie zákazky. Nikto podľa tohto odvolania obžalovaného nepreukázal jeho vedomosť o subdodávateľských firmách, rovnako tak ani akákoľvek vedomosť obžalovaného o protiprávnom konaní či už z dodávateľských alebo subdodávateľských spoločností.

Taktiež rozporoval tvrdenie uvedené v rozsudku, že zákazka z predmetnej zmluvy bola naplnená a tovar bol pre OOS Ostrava riadne dodaný, pričom z dôkazov vyplýva, že výroba sa realizovala v prenajatých priestoroch od OOS Ostrava a v mieste, kde sa výroba realizovala, sa nachádzali aj pracovníci, ktorí ju vykonávali. Záver o tom, že obžalovaný klamal je zrejme založený len na tvrdeniach niektorého subdodávateľa, ktorý bol v reťazci obchodných vzťahov v tretej línii. Spoločnosť INVESTEX GROUP, s.r.o. bola v čase realizácie výroby krytou na vagóny platcom DPH aj v Českej republike a z vykonaných dôkazov nepochybne vyplýva, že výroba krytov sa uskutočnila v OOS Ostrava.

V celom konaní nikto nepredložil ani jediný dôkaz o tom, kto iný by bol výrobu zabezpečil, ak nie firma SEVEN SK, ktorá si na tieto práce najímala živnostníkov. Okrem nepodloženej úvahy obžaloby a súdu, že výrobu si INVESTEX GROUP zabezpečili iným spôsobom, obžaloba nepredložila o takomto postupe žiadny dôkaz. Skutočnosť, že výroba krytov bola riadne a úplne zabezpečená jednoznačne potvrdzujú aj výpovede svedkov, a to konateľov spoločnosti OOS Ostrava, H. Q., resp. U. P.

Z uvedeného dôvodu sa preto domáhal obžalovaný toho, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a v konečnom dôsledku ho opätovne tak, ako v pôvodnom konaní, spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie podal taktiež aj spoluobžalovaný H. X., ktorý taktiež cestou svojho obhajcu toto odvolanie odôvodnil, kde v prvom rade poukázal na písomné námietky uvedené v odvolaní obžalovaného W., ku ktorým sa v celom rozsahu pripojil a tiež je toho názoru, že k podaniu dovolania v jeho neprospech došlo až po uplynutí šesť mesačnej lehoty uvedenej v zákone.

V ďalšej časti taktiež poukázal zhodne ako spoluobžalovaný W., že pokiaľ v správnom súdnictve bolo konštatované, že daňová kontrola bola nezákonná, tak s takýmto dôkazom nemohol pracovať orgán činný v trestnom konaní. Súd nemá mechanicky preberať dôkazy daňovej kontroly, pričom v tomto prípade preberal dôkazy, ktoré sú navyše podľa jeho názoru nezákonné, pretože výsledok nezákonnej daňovej kontroly povyšuje súd nad odborné vyjadrenie, z ktorého zjavne aj vychádzal.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že technická dokumentácia na výrobu prípravkov a technologického postupu výroby krytov, bola vypracovaná a dodaná. Nemožno automaticky z toho vyvodzovať, že toto plnenie nebolo. Taktiež technologický postup na výrobu krytov a technická dokumentácia boli vypracované, o čom svedčia aj samotné svedecké výpovede svedkov z OOS Ostrava. V právnom štáte je preto podľa obžalovaného X. neprípustné, aby sa odignoroval reálny stav vecí a nahrádzal sa len domnienkami, pričom takáto domnienka bola naopak odignorovaná a zavádza sa arbitrárne prezumpcia ignorovania dôkazov, ktoré nepodporujú obžalobu. Sumár všetkých listinných dôkazov výpovedí svedkov, svedčiacich v prospech obžalovaného X. do seba logicky zapadá, a preto všetko reálne nevyhnutné, čo muselo predchádzať dodaniu krytov na vagóny, nemohlo byť myslené ani fiktívne. Súd prvého stupňa potom nesprávne rozhodol, že on, teda obžalovaný X. nesie zodpovednosť za to, ak došlo k výmazu spoločnosti ex offio niekoľko rokov po prevode spoločnosti. Je toho názoru, že neboli správne zistené okolnosti, neexistujú dôkazy o vedomosti spoločnosti JESSICA Sabinov, ani jeho o tom, že by existovali nejaké indície, ktoré by nasvedčovali nezákonnej činnosti a v celom konaní boli produkované iba dôkazy o tom, že zástupcovia subdodávateľov popreli ekonomickú činnosť, nič viac. V konečnom dôsledku poukázal aj na podrobné dôvody odvolania obžalovaného W., ku ktorému sa pripojil a v zhode tak, ako aj on, navrhol, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. bol spod obžaloby oslobodený.

K podanému odvolaniu krajského prokurátora sa cestou svojho obhajcu vyjadril aj obžalovaný S. Y., ktorý v písomnom vyjadrení uviedol, že s odvolaním sa nestotožňuje, dôvody odvolania sú všeobecné, a preto je pomerne ťažké k nemu zasláť vyjadrenie, avšak uviedol, že s právnymi závermi najvyšších súdnych autorít, ktoré sa odzrkadlili aj v uloženom treste, sa on stotožnil, krajský prokurátor nijakým spôsobom vyššie nepolemizoval, resp. neuviedol nič, čo spochybňovalo závery okresného súdu, a preto navrhol, aby toto odvolanie bolo postupom podľa § 319 Tr. por. zamietnuté.

K odvolaniu prokurátora sa taktiež cestou svojho obhajcu vyjadril aj obžalovaný W., ktorý v prvom rade poukázal na to, že skutky sa mali stať pred viac ako 16 rokmi, k trestnému stíhaniu došlo po viac ako 13 rokoch od skutku a on vo veci od začiatku zaujal konštruktívnu obranu s konkrétnymi výhradami a odkazom na konkrétne daňové konania, pričom prokurátor sa odvoláva iba na výšku trestu bez toho, aby sa zaoberal zdôvodnením rozsudku okresného súdu, pričom obžaloba si neuvedomuje, že neexistuje žiadne platné rozhodnutie daňových orgánov, z ktorého by vyplývala výška spôsobenej škody.

V ostatnom potom odkázal na dôvody svojho odvolania, ktoré doručil súdu cestou obhajcu, výhrady prokurátora preto považuje za neopodstatnené, a to v zmysle toho, ako to naformuloval v dôvodoch svojho odvolania.

V dôsledku podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci určil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa riadne a včas dostavil krajský prokurátor, všetci obhajcovia obžalovaných a obžalovaný W., ďalší dvaja obžalovaní, a to H. X. a S. Y. požiadali o vykonanie verejného zasadnutia v neprítomnosti, ktorej žiadosti aj na návrh krajského prokurátora uznesením krajský súd vyhovel. Nebol na verejnom zasadnutí prítomný ani zástupca poškodenej strany Daňového úradu Banská Bystrica.

V konečných návrhoch potom krajský prokurátor uviedol, že dôvody svojho odvolania ohľadne výšky trestu u všetkých troch obžalovaných ešte rozširuje aj o § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., pretože vyplýva pre neho takáto povinnosť z opatrenia Generálnej prokuratúry SR z 25.04.2023 k aplikácii čl. 6 Dohovoru a podľa ktorého, ak prípravné konanie alebo konanie pred súdom trvá bez zavinenia obvineného neprimerane dlho a prokurátor v konaní pred súdom navrhuje uložiť obvinenému trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby, je pri návrhu trestu viazaný ust. § 39 ods. 3 Tr. zák. a ak súd v takom prípade uloží trest pod ustanovenú trestnú sadzbu uvedenú v § 39 ods. 3 Tr. zák., je príslušný prokurátor povinný proti takémuto rozsudku odvolanie a v prípade jeho zamietnutia predloží spis generálnemu prokurátorovi s podnetom na podanie dovolania. Preto navrhol, aby krajský súd u všetkých troch obžalovaných zrušil výrok o uložených trestoch a všetkým trom uložil tresty v strede zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda tresty nepodmienečné vo výmere minimálne 7 až 9 rokov.

Obhajca obžalovaného W., JUDr. L., v konečnom návrhu uviedol, že sa v celom rozsahu pridriava podrobne zdôvodneného písomného odvolania, je toho názoru, že rozsudok prvostupňového súdu nie je správny a obžalovaný mal byť oslobodený spod obžaloby, pričom pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, poukázal na svoje vyjadrenie uvedené v trestnom spise s tým, že s ním taktiež nesúhlasí.

Obhajca obžalovaného X., JUDr. O., uviedol, že taktiež sa pridriava písomných dôvodov odvolania, nesúhlasí s prvostupňovým rozsudkom. Mal byť obžalovaný spod obžaloby oslobodený a pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, tak poukázal na to, že skutky sa mali stať v roku 2006 a dnes koná odvolací súd a píše sa rok 2023.

Obhajca obžalovaného Y., JUDr. H., taktiež uviedol, že sa pridriava písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora a navrhol toto odvolanie zamietnuť.

Samotný obžalovaný G.. Y. W. v konečnom návrhu uviedol, že sa pridriava prednesu svojho obhajcu, daňový úrad aj v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR v správnom konaní pozastavil daňovú kontrolu, spoločnosti INVESTEX GROUP, s.r.o. vrátil DPH, pričom dovolací súd nekriticky prebral názory prokurátora a on mal byť spod obžaloby oslobodený. Dodal ešte, že sa voči nemu vedie aj ďalšie trestné stíhanie, ktoré je v štádiu po podaní obžaloby a tiež v súvislosti na stav konania s vratkou DPH.

Na podklade podaných odvolaní potom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora a ani odvolanie obžalovaných W. a X. nie sú dôvodné.

Z predloženého trestného spisu je zrejmé, že v uvedenej trestnej veci v podstate boli vykonané fakticky dve samostatné konania, keďže v prvom prípade, kedy došlo k právoplatnému oslobodeniu obžalovaných, boli vykonané dôkazy prvostupňovým aj odvolacím súdom a potom, čo bolo dovolaním toto právoplatné rozhodnutie zrušené a vec bola vrátená súdom na nové konanie a rozhodnutie, museli byť vykonané nové dôkazy, pretože obžalovaní nesúhlasili so zmenou v senáte, ktorý vo veci konal a tam boli vykonávané nové dôkazy, pričom podľa odvolacieho súdu všetky tieto dôkazy umožnili potom súdu spravodlivé rozhodnutie, a to aj v súlade s právnymi závermi uvedenými v rozsudku Najvyššieho súdu SR v dovolacom konaní a aj v intenciách podnetu na podanie dovolania uvedenom v dovolaní ministerskej spravodlivosti SR.

Súd potom postupoval v súlade s § 2 ods. 10 Tr. por. ohľadne zisťovania dôkazov a tieto dôkazy potom aj správne vyhodnotil jednotlivo a v ich súhrne v zmysle ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, že prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s vykonaným dokazovaním a aj s nálezom Najvyššieho súdu SR dostatočne presvedčivo a podrobne v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a prečo neuveril obrane obžalovaných.

Na tomto mieste musí krajský súd konštatovať, že v podstate obrana obžalovaných tak, ako bola prezentovaná v odvolaniach obžalovaných, je totožná s obranou, ktorú používali už v pôvodnom konaní a aj po zrušení veci dovolacím súdom, krajský súd preto nebude reagovať na jednotlivé údaje uvedené v týchto odvolaniach, ktoré sú opakovaním obrany obžalovaných z celého konania.

Skutočnosť, či bolo dovolanie podané včas alebo nie, už nie je vecou, ktorú by mal riešiť v tomto prípade krajský súd v dovolacom konaní, keďže sa s ňou musel vysporiadať už Najvyšší súd SR pri podaní dovolania a ak ho prijal, na základe toho dovolania aj vo veci rozhodol, je nepochybné, že dovolanie ministerky spravodlivosti SR bolo podané v lehote a krajskému súdu potom už neprináleží s takouto skutočnosťou polemizovať.

Obrana obžalovaných o tom, že boli kryty na vagónové dvere vyrobené, dodané a že boli záúčtované a na základe takejto fakturácie si uplatnili vratku DPH, ktorú v konečnom dôsledku v správnom konaní Najvyšší súd SR vyhlásil za neplatnú, neznamená, že sa skutok nestal, že by táto skutočnosť mala mať vplyv na zákonnosť vykonaných dôkazov, pretože v správnom konaní nebolo povedané, že daňová kontrola bola nezákonná, len bola nezákonne vykonávaná, ale jej závery týmto spôsobom neboli spochybnené a pokiaľ na takýchto záveroch potom bolo postavené trestné stíhanie a došlo v konečnom dôsledku aj k odsúdeniu obžalovaných, krajský súd je toho názoru, že takýto postup bol správny, zákonný a neodporujúci ustanoveniam o hodnotení dôkazov.

Vzhľadom k tomu, že si potom krajský súd v celom rozsahu osvojuje úvahy prvostupňového súdu a je toto odôvodnenie aj v súlade s vykonanými dôkazmi, preto v podrobnostiach na toto odôvodnenie rozhodnutia prvostupňového súdu aj odkazuje.

Krajský súd nevidí povinnosť odôvodňovať podrobne svoje rozhodnutie, keď sa v podstate stotožnil s prvostupňovým rozsudkom, pretože prvostupňové aj odvolacie konanie je jedno súdne konanie a aj v zmysle ustálenej judikatúry či už Ústavného súdu SR alebo Európskeho súdu pre ľudské práva, nie je potrebné, aby sa odvolací súd vysporiadal s každou jednou okolnosťou, ktorú namieta odvolateľ, ak sa rozhodol, že je prvostupňové rozhodnutie podstatné a správne.

Pokiaľ ide o námietku krajského prokurátora ohľadne uložených trestov obžalovaným, s jeho návrhom sa nemal krajský súd stotožniť. Pokiaľ krajský prokurátor v konečnom návrhu pred prvostupňovým súdom sa domáhal uloženia trestov obžalovaným v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby, teda sadzbe od 7 do 12 rokov, čiže vo výmere niekde 9 rokov nepodmienečne po 16 rokoch od skutku, takýto návrh nemá oporu v zákonných ustanoveniach, nie je zákonný, nebol by ani primeraný, nemôže mať ani výchovný vplyv na obžalovaných. Postup, ktorý zvolil prvostupňový súd pri určovaní výšky trestov sa javí byť aj odvolaciemu súdu správny, súdy musia logicky ukladať tresty tak, aby boli primerané, nie drastické. Tresty vo výmere 21 mesiacov s podmieneným odkladom na 3 resp. 4 roky (u obžalovaného Y.) takýmito trestami sú, taktiež aj peňažné tresty vo výške po 3.000,- Eur u všetkých troch obžalovaných spĺňajú účel trestu tak, ako to má na mysli ust. § 34 Tr. zák., krajský súd sa s týmito trestami stotožnil, a

preto ani námietka prokurátora, ktorú uviedol v konečnom návrhu pred krajským súdom, že z generálnej prokuratúry budú požadovať, aby im bol spis predložený s návrhom na dovolanie, nemohla žiadnym spôsobom tento názor krajského súdu zmeniť. Samotný pokyn generálnej prokuratúry v tomto smere pre krajskú prokuratúru sa javí byť krajskému súdu ako nešťastný.

Z týchto dôvodov preto krajský súd odvolania všetkých procesných strán, teda krajského prokurátora a obidvoch obžalovaných W. a X. ako nedôvodné zamietol.

Toto svoje rozhodnutie prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.